

Laatste wens Peter Linders in vervulling

Peter Linders, de clown van Milsbeek! Zijn laatste wens gaat 18 jaar na zijn dood toch nog in vervulling. Hij wilde dat er een boek over zijn leven verscheen. Dat is onlangs gebeurd. Niemand minder dan de bekende teevetpersoonlijkheid Rik Felderhof nam het initiatief.

Linders schuwde de media niet. Hij genoot er van als hij weer eens in het nieuws was met zijn altijd bijzondere verhalen. Hij werd geboren op 4 november 1906 in Milsbeek. In dat dorp werd hij directeur van de bekende pottenbakkerijfabriek De Olde Kruyk. In Milsbeek woonde hij op een heuvel De Kerstberg aan het Heiveld. Een sprookjesachtig huisje waar hij een kapelletje bij liet bouwen. Of de man gelovig was?

Schone Maagd

Hij dreef wel de spot met het geloof, vooral de katholieken moesten er aan geloven. Vrouwen die op bezoek kwamen werden consequent begroet met Schone Maagd. Felderhof maakte voor het eerst kennis

Peter krijgt een handdruk van koningin Wilhelmina voor het gedenkteken in de muur van de protestantse kerk in Heumen.

met Linders in het NCRV-radioprogramma Rozengeur en Maneschijn. Een soort van De Stool maar dan op radio. Hier vertelt Peter over zijn belevenissen in het circus, zijn werkzaamheden voor Verhasselet in Genneep, natuurlijk het verhaal over zijn eigen doodskist die hij in zijn huiskamer had staan en verhalen over de oorlog. Het beroemdste verhaal is wel dat van de RF, de Reichs Fliegenfanger. Zo luidt ook de titel van Felderhofs boek: 'De Vliegenvanger'. Als je Peter moet geloven werd hij toenmaals door de SS gevangen genomen.

Broeders Masturbatus

In het boek wordt Peter Linders Peter Wanders genoemd. Het verhaal begint met zijn tijd op het seminarie.

Zijn seksuele omgang met zijn buurmeisje is zijn liefde voor een jongen die zo mooi kon zingen.

Onkus en bieksueel met als gevolg dat hij het seminarie moest verlaten.

Peter heeft het dan al over seksueel misbruik binnen de katholieke kerk. Hij noemt een van de broeders Masturbatus...

Door het televisieoptreden en de verhalen in de diverse kranten kreeg Linders nog grote bekendheid in de regio. Adri Alink schreef destijds over de ontmoeting die Linders had met koningin Wilhelmina. Linders was al het begin van de oorlog gelegerd in Heumen.

Koningin Wilhelmina

"Plutôt mort que vaincu!" "Liever dood dan overwonnen" zei hij. "We zullen de vrijheid verdedigen met ons leven en ons bloed."

Ik wil dat we als symbool voor de strijd van die gesneuvelden Oranjes een monument laten aanbrengen. Ik roep jullie allemaal op daarna mee te betalen van de f. 2,10 per week die we verdienen! Er kwam

Peter luidt de klok bij het kapelletje bij zijn huis in Milsbeek.

penders daverend applaus: 'Ik voelde me als Napoleon die zijn armee had toegesproken.'

Peter Linders zat later zelf in het comité dat zijn idee wilde uitvoeren en dat Jac Maria aanzocht om het gedenkteken te maken.

Koningin Wilhelmina kwam op 26 februari 1940. Ze combineerde een troe-

pen Peter dit vertelde stokte zijn stem. De oude doffe ogen werden vrolijk. Hij liet zijn tranen de vrije loop. Het was het mooiste moment uit zijn leven, dat met de koningin. Uit zijn zak pakte hij een rode boerenzakdoek en droogde zijn tranen. "Humor is een teer plantje dat wordt gevoed door de eenzaamheid van de mensen", zei hij weleens. Was Peter eenzaam? Zeker op het einde van zijn leven.

Hij zag er erg verwaarloosd uit. Zijn neef Jan, de Gennepsie grootgrutter onfermde zich over hem. Peter mocht gratis boodschappen doen. Met zijn gulp open en met zijn hemd uit zijn broek trok hij weer alle aandacht. Hij had meer weg van een clochard dan van de mooie graaf Paulo Ravelli dell'Olandia. Dat was de naam die hij volgde het boek van die aantrekkelijke Italiaanse barones had gekregen en waarmee hij menig avontuur had beleefd toen hij nog in de kracht van zijn leven was. Waar gebeurde of niet? Bij Peter weet je het nooit.

Olde Kruyk

"Wie wel zeker is dat Peter ook de man was die met zijn neef Wim Jansen voor de Tweede Wereldoorlog een vennootschap onder firma stichtte en aan de Oudebaan een bloempottenfabriek startte. Hij zakte in de loop van de tijd toe leggen op de verwaardiging van stieraderwerk. Na de oorlog maakte het bedrijf een storm-

achtige groei door en kreeg de Olde Kruyk grote bekendheid, tot ver over de landsgrenzen. Toen Peter dood was en ik bezig was met een memoriam weigerde Jansen om medewerking te verlenen.

Ook dat zegt iets over Peter. Peter die het harde werken graag aan anderen overliet en zelf liever de charmeur uithing. Toen ook het einde van Peters leven in zicht kwam, wilde hij dat ik een boek over hem schreef. De aantekeningen had ik al klaar liggen. Het is er nooit van gekomen. Toen zijn zus werd gecremeerd was de stokoude Peter daarbij. Hij leunde tussen twee mannen die hem naar de kist loodste. Ik zal nooit meer vergeten wat hij op luidte hoe stem riep: Halt d'n over mar on. Ik kom ok zo." Niet lang daarna stierf Peter op 86-jarige leeftijd. Hopelijk was hij toen lekker dood. Want dat wilde hij uiteindelijk bereiken: lekker dood...

Het boek De Vliegenvanger is verkrijgbaar bij de Bruna. Het verhaal van Adri Alink, alsook een persoonlijke brief van Peter waarbij hij de thuiskomst na de oorlog beschrijft, is ook opgenomen in het boek Oorlogsherinneringen Milsbeek van de stichting Cultuurbehoud Milsbeek dat door Wim Bindels is samengesteld.